Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 11 maj 2017*

”Överklagande — Direktiv 2010/30/EU — Märkning och standardiserad produktinformation som anger produkters energiförbrukning — Delegerad förordning (EU) nr 665/2013 — Energimärkning av dammsugare — Energieffektivitet — Mätmetod — Gränser för den delegerade befogenheten — Missuppfattning av bevisning — Tribunalens motiveringsskyldighet”

I mål C-44/16 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 25 januari 2016,

Dyson Ltd, Malmesbury (Förenade kungariket), företrätt av E. Batchelor och M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, och A. Patsa, advocate,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av K. Herrmann och E. White, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Juhász samt domarna C. Vajda och C. Lycourgos (referent),

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

1 Dyson Ltd har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 november 2015, Dyson/kommissionen (T-544/13, EU:T:2015:836) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 665/2013 av den 3 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av dammsugare (EUT L 192, 2013, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 2010/30/EU

2 I skälen 5 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser (EUT L 153, 2010, s. 1) anges följande:

”(5) Om slutanvändare får tillgång till korrekt, relevant och jämförbar information om den energi som varje enskild energirelaterad produkt använder, bör detta påverka deras val till förmån för produkter som kräver mindre energi och andra väsentliga resurser under användning, eller som indirekt leder till lägre användning, och därigenom motivera tillverkarna att minska användningen av energi och andra väsentliga resurser hos de produkter som de tillverkar. Indirekt bör detta även främja en effektiv användning av produkterna för att bidra till EU:s energibesparingsmål på 20 %. I brist på sådan information kommer marknadskrafterna inte själva att kunna främja en rationell användning av energi och andra väsentliga resurser för dessa produkter.

…

(8) Information spelar en avgörande roll när det gäller att påverka marknadskrafterna, och det är därför nödvändigt att införa en enhetlig etikett för samtliga produkter av samma slag, att förse eventuella köpare med kompletterande standardiserad information om dessa produkters energikostnader och användning av andra väsentliga resurser och att vidta åtgärder för att säkerställa att också eventuella slutanvändare som inte har möjlighet att se produkten utställd, och därigenom inte heller etiketten, förses med denna information. För att etiketten ska vara effektiv och framgångsrik bör den vara lätt att känna igen för slutanvändare samt enkel och kortfattad. För detta ändamål bör etikettens nuvarande utformning behållas som informationsunderlag för att ge slutanvändare information om produkters energieffektivitet. Energianvändningen och annan information om produkterna bör mätas enligt harmoniserade standarder och metoder.”

3 I artikel 1.1 och 1.2 i nämnda direktiv föreskrivs följande:

”1. Genom detta direktiv inrättas en ram för harmoniseringen av nationella åtgärder när det gäller information till slutanvändaren, särskilt genom märkning och standardiserad produktinformation, om användning av energi och, där så är relevant, andra väsentliga resurser under användning samt kompletterande uppgifter om energirelaterade produkter, för att därigenom ge slutanvändarna möjlighet att välja mer effektiva produkter.

2. Detta direktiv ska tillämpas på energirelaterade produkter som under användning har en betydande direkt eller indirekt inverkan på användningen av energi och, när det är relevant, andra väsentliga resurser.”

4 Enligt artikel 5 a och 5 b i direktiv 2010/30 ska medlemsstaterna säkerställa att ”[l]everantörer som släpper ut på marknaden eller tar i bruk sådana produkter som omfattas av en delegerad akt ska tillhandahålla en etikett och ett informationsblad i enlighet med detta direktiv och den delegerade akten” och att dessa leverantörer ”ska upprätta teknisk dokumentation i den utsträckning som behövs för att kunna bedöma riktigheten av den information som finns på etiketten och i informationsbladet”.

5 I artikel 10 i direktiv 2010/30, med rubriken ”Delegerade akter”, anges följande:

”1. Kommissionen ska fastställa närmare föreskrifter om etiketten och informationsbladet genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 11, 12 och 13, för varje produkttyp i överensstämmelse med denna artikel.

Om en produkt uppfyller kriterierna i punkt 2 ska den omfattas av en delegerad akt i enlighet med punkt 4.

De delegerade akterna ska innehålla bestämmelser om information som tillhandahålls på etiketten och i informationsbladet om användning av energi och andra väsentliga resurser under användning som gör det möjligt för slutanvändare att fatta inköpsbeslut på bättre grunder och för marknadsövervakningsmyndigheter att kontrollera huruvida produkter överensstämmer med den information som tillhandahålls.

…

4. De delegerade akterna ska i synnerhet ange följande:

…

i) Noggrannheten i deklarationerna på etiketten och i informationsbladen.

j) Datum för utvärdering och eventuell revidering av den delegerade akten, med hänsyn till takten i den tekniska utvecklingen.”

6 I artikel 11.1 i samma direktiv, med rubriken ”Utövande av delegering”, föreskrivs följande:

”Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från den 19 juni 2010. …”

Den omtvistade förordningen

7 I artikel 1.1 i den omtvistade förordningen anges att det däri ”fastställs krav för märkning och tillhandahållande av kompletterande produktinformation för nätanslutna elektriska dammsugare, inklusive hybriddammsugare”.

8 I artikel 3 i samma förordning, med rubriken, ”Leverantörernas ansvar och tidtabell”, anges följande:

”1. Leverantörerna ska från och med den 1 september 2014 se till att

(a) varje dammsugare är försedd med en tryckt etikett i det format och med den information som anges i bilaga II,

(b) ett produktblad enligt bilaga III tillhandahålls,

(c) den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV tillhandahålls på begäran till medlemsstaternas myndigheter och till kommissionen,

(d) all reklam som innehåller energirelaterad information eller prisuppgift för en viss modell av dammsugare också anger energieffektivitetsklassen,

(e) allt tekniskt reklammaterial som gäller en viss modell av dammsugare och som redogör för dess specifika tekniska parametrar också anger dess energieffektivitetsklass.

2. Den etikettutformning som anges i bilaga II ska tillämpas enligt följande tidtabell:

(a) För dammsugare som släpps ut på marknaden från och med den 1 september 2014 ska etiketterna vara utformade i enlighet med etikett 1 i bilaga II.

(b) För dammsugare som släpps ut på marknaden från och med den 1 september 2017 ska etiketterna vara utformade i enlighet med etikett 2 i bilaga II.”

9 I artikel 5 i den omtvistade förordningen, med rubriken ”Mätmetoder”, preciseras att ”[d]en information som ska lämnas enligt artiklarna 3 och 4 ska tas fram genom tillförlitliga, noggranna och reproducerbara mät– och beräkningsmetoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis för mät– och beräkningsmetoder enligt bilaga VI”.

10 I artikel 7 i den omtvistade förordningen, med rubriken ”Översyn”, föreskrivs följande:

”Kommissionen ska se över denna förordning mot bakgrund av den tekniska utvecklingen senast fem år efter dess ikraftträdande. Vid översynen ska man särskilt bedöma kontrolltoleranserna i bilaga VII och frågan om huruvida batteridrivna dammsugare av normalstorlek bör omfattas, samt huruvida det är möjligt att använda mätmetoder för årlig energiförbrukning, dammupptagning och partikelutsläpp som baseras på en delvis fylld behållare i stället för en tom behållare.”

11 I bilaga I till nämnda förordning anges att dammsugare klassificeras i enlighet med deras energieffektivitet, som ska fastställas utifrån den årliga energiförbrukningen, deras rengöringsprestanda, som ska fastställas utifrån dammupptagningen, och deras partikelutsläpp.

12 I punkt 1 i bilaga VI till den omtvistade förordningen preciseras följande:

”När det gäller överensstämmelse och kontroll av överensstämmelse med kraven i denna förordning ska mätningar och beräkningar utföras med tillförlitliga, noggranna och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis för mät- och beräkningsmetoder, inklusive de harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts för detta syfte i *Europeiska unionens officiella tidning*. De ska överensstämma med de tekniska definitioner, villkor, formler och parametrar som anges i denna bilaga.”

Talan vid tribunalen och den överklagade domen

13 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 oktober 2013 väckte Dyson talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.

14 Till stöd för sin talan åberopade Dyson tre grunder: den första avsåg kommissionens bristande befogenhet, den andra att den omtvistade förordningen var bristfälligt motiverad, och den tredje ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen.

15 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen talan i dess helhet.

Parternas yrkanden vid domstolen

16 Dyson har yrkat att domstolen ska:

— upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara den omtvistade förordningen, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandena vid domstolen och tribunalen.

17 Kommissionen har yrkat att domstolen ska:

— ogilla överklagandet, och

— förplikta Dyson att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

18 Till stöd för sitt överklagande har Dyson åberopat sex grunder. Genom den första grunden har Dyson invänt mot att tribunalen på ett oriktigt sätt omkvalificerade den första grunden som åberopades i första instans. Den andra grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av räckvidden av den befogenhet som delegerats till kommissionen genom artikel 10 i direktiv 2010/30. Genom den tredje grunden har Dyson gjort gällande att tribunalen åsidosatte dess rätt till försvar. Den fjärde grunden avser att viss bevisning missuppfattades eller inte beaktades. Den femte grunden avser att den överklagade domen är bristfälligt motiverad. Genom den sjätte grunden har Dyson slutligen gjort gällande att tribunalen åsidosatte likabehandlingsprincipen.

Den fjärde grunden och den femte grundens fjärde del

Parternas argument

19 Genom den fjärde grunden, som ska prövas inledningsvis, har Dyson klandrat tribunalen för att dels ha missuppfattat, dels ha underlåtit att beakta viss bevisning som var avsedd att styrka att en mätmetod av energiprestandan hos en dammsugare med delvis fylld behållare var reproducerbar.

20 För att visa att energiprestandan hos dammsugare kan mätas med hjälp av en annan metod än den som fastställts i den omtvistade förordningen, vilken grundar sig på tester som genomförts med tomma behållare, har Dyson anfört att bolaget vid tribunalen åberopade ett flertal bevis för att, bland annat, styrka att en mätmetod av energiprestandan hos dammsugare som grundade sig på tester genomförda med delvis fyllda behållare var reproducerbar, det vill säga den metod som fastställts i avsnitt 5.9. i harmoniserad standard EN 60312–1:(2013), som antagits av Europeiska kommittén för elektronisk standardisering (Cenelec) (nedan kallad Cenelec-metoden).

21 Genom den fjärde grundens första del har Dyson anfört att tribunalen, genom att i punkt 51 i den överklagade domen finna att Dyson endast åberopat ett test i ett laboratorium som visade att nyssnämnda metod var reproducerbar, missuppfattade den bevisning Dyson lagt fram och som visade att mätmetoden med delvis fylld behållare hade testats i flera laboratorier och var reproducerbar.

22 Genom den fjärde grundens andra del har Dyson gjort gällande att tribunalen varken berörde eller beaktade den bevisning som bolaget lagt fram, och som visade att Cenelec-metoden var reproducerbar. Genom den femte grundens fjärde del har Dyson invänt mot att tribunalen inte uppgav något skäl till varför den bevisning som lagts fram för att styrka att Cenelec-metoden var reproducerbar inte hade godtagits.

23 Kommissionen, har först och främst påpekat, att Dyson mycket väl kan ha hänvisat till tester som genomförts i ett flertal laboratorier, men att bolaget inte visat att dessa tester ingick i ett program för komparativa försök som grundades på samma dammsugarmodell (interlaborativa/jämförande tester). Kommissionen har framhållit att det är möjligt att tribunalen inte använde korrekt teknisk terminologi, men att den inte för den skull missuppfattade den framlagda bevisningen. Tribunalen kunde nämligen slå fast att tvivel kvarstod beträffande reproducerbarheten hos beräkningsmetoden med delvis fylld behållare, med beaktande av den omständigheten att inga jämförande tester hade genomförts för att bekräfta att denna metod var reproducerbar.

24 Kommissionen har därefter anfört att den påstådda ”underlåtenheten att beakta” viss bevisning endast avser tribunalens bedömning, och utgör således inte en rättsfråga som kan prövas inom ramen för ett överklagande – under förutsättning att det inte är fråga om en missuppfattning av bevisningen. Kommissionen har vidare understrukit att tribunalen inte är skyldig att pröva varje bevis som lagts fram vid den. Det framgår likväl tydligt av punkterna 49–53 i den överklagade domen att tribunalen tog vederbörlig hänsyn till den bevisning som lagts fram av parterna.

25 Kommissionen har slutligen gjort gällande att den inte är skyldig att använda de standarder som utarbetats av Cenelec.

Domstolens bedömning

26 I punkt 49 i den överklagande domen fann tribunalen att även om Dyson hade framfört många argument för att visa att de tester av energiprestanda som genomförts med en delvis fylld behållare var tillförlitliga och noggranna, kvarstod dock vissa tvivel vad avsåg testets reproducerbarhet.

27 I punkt 50 i nämnda dom framhöll tribunalen att det i praktiken krävs att det görs ”jämförande” tester mellan laboratorier för att det ska kunna fastställas att testerna är reproducerbara. Sådana tester har nämligen till syfte att säkerställa att de resultat som erhålls genom att tester upprepas i olika laboratorier med utgångspunkt i ett enda varuprov är korrekta.

28 I punkt 51 i samma dom konstaterade tribunalen slutligen att sökanden endast hänvisade till ett test i ett laboratorium som, enligt sökanden, visade att testet var reproducerbart. Det kunde således inte i tillräcklig mån anses ha visats att det test som genomförts med en delvis fylld behållare var reproducerbart, så att det skulle kunna fastställas att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning.

29 Genom den fjärde grundens första del har Dyson klandrat tribunalen för att den, i punkt 51 i den överklagade domen, missuppfattade den ståndpunkt Dyson intog vid tribunalen, nämligen att Cenelec-metoden hade genomgått flera tester i laboratorium som bekräftade att den var reproducerbar, samt det vittnesmål som Dysons chef för konkurrensbevakning (*Head of competitor Intelligence*) lämnat till stöd för denna bekräftelse.

30 Det ska erinras om att vid överklaganden är domstolen varken behörig att fastställa de faktiska omständigheterna eller att i princip bedöma den bevisning som tribunalen godtagit till stöd för dessa omständigheter. Om bevisupptagningen har skett på ett riktigt sätt och de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas. Denna

bedömning utgör således inte en rättsfråga som domstolen kan pröva, utom i fall då den bevisning som har getts in till tribunalen har missuppfattats (dom av den 18 januari 2017, Toshiba/kommissionen, C-623/15 P, ej publicerad, EU:C:2017:21, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

31 Domstolens behörighet att överpröva tribunalens slutsatser beträffande de faktiska omständigheterna omfattar således bland annat oriktigheter i sak som framgår av handlingarna i målet, missuppfattningar av bevisningen, den rättsliga kvalificeringen av denna och frågan huruvida gällande regler om bevisbörda och bevisföring har efterlevts (dom av den 25 januari 2007, Sumitomo Metal Industries och Nippon Steel/kommissionen, C-403/04 P och C-405/04 P, EU:C:2007:52, punkt 39, och dom av den 19 december 2013, Siemens m. fl./kommissionen, C-239/11 P, C-489/11 P och C-498/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:866, punkt 39).

32 I förevarande fall framgår det av punkt 38 i Dysons replik vid tribunalen att bolaget gjorde gällande att Cenelec-metoden hade genomgått rigorösa tester, med avseende på såväl dess reproducerbarhet som dess repeterbarhet. I sitt vittnesmål, vilket bifogats och som det hänvisats till i punkt 39 i nyssnämnda replik, framhöll även Dysons chef för konkurrensbevakning att denna metod hade genomgått ett flertal tester vid ett flertal laboratorier, vilket innebar att det kunde fastställas att metoden var reproducerbar.

33 Det följer av ovanstående att tribunalen uppenbart missuppfattade den ståndpunkt Dyson intagit genom att, i punkt 51 i den överklagade domen, slå fast att bolaget endast hade gjort ett test i ett laboratorium som visade att beräkningsmetoden med delvis fylld behållare var reproducerbar. Såsom Dyson med fog gjort gällande i sitt överklagande strider nämligen en sådan slutsats uppenbart mot lydelsen av de skriftliga inlagor som getts in till tribunalen och mot det vittnesmål som lämnats av Dysons chef för konkurrensbevakning.

34 Domstolen påpekar emellertid att enligt artikel 50 i den överklagade domen krävs inte enbart att det sker ett flertal tester i laboratorier för att det ska kunna fastställas att en mätmetod är reproducerbar, utan även att dessa tester är ”jämförande”, det vill säga att de genomförs med utgångspunkt i ett enda varuprov.

35 Härav framgår att endast den omständigheten att tribunalen missuppfattade Dysons påståenden beträffande genomförandet av flera tester i laboratorier inte i sig är tillräcklig för att påverka slutsatsen att Cenelec-metoden inte är reproducerbar.

36 Genom den fjärde grundens andra del har Dyson emellertid även invänt mot att tribunalen inte beaktade viss bevisning i bolagets inlagor i målet som syftade till att visa att Cenelec-metoden var reproducerbar. Genom den femte grundens fjärde del har Dyson likaså invänt mot att tribunalen inte uppgav några skäl till varför denna bevisning inte beaktats. Domstolen kommer att behandla dessa två invändningar gemensamt.

37 Det ska nämligen erinras om, dels att inom ramen för ett överklagande syftar domstolens kontroll, bland annat, till att bedöma i vilken omfattning tribunalen på ett tillfredsställande sätt har prövat samtliga argument som klaganden har anfört, dels att en grund om att tribunalen inte har besvarat argument som åberopades i första instans i huvudsak rör ett åsidosättande av den motiveringsskyldighet som följer av artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol, vilken är tillämplig på tribunalen enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och enligt artikel 117 i tribunalens rättegångsregler (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2010, Gogos/kommissionen, C-583/08 P, EU:C:2010:287, punkt 29, och beslut av den 13 december 2012, Alliance One International/kommissionen, C-593/11 P, ej publicerat, EU:C:2012:804, punkt 27).

38 Det följer av fast rättspraxis att domstolen inte ålägger tribunalen att utforma domskälen så, att samtliga resonemang som parterna i målet fört bemöts vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt. Tribunalens motivering kan således vara underförstådd, förutsatt att de berörda får kännedom om skälen till att rätten inte ansåg att det fanns fog för deras argument och att domstolen får ett tillräckligt

underlag för att kunna utföra sin prövning (beslut av den 13 december 2012, Alliance One International/kommissionen, C-593/11 P, ej publicerat, EU:C:2012:804, punkt 28, och dom av den 26 oktober 2016, PT Musim Mas/rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punkt 71).

39 Det ska i förevarande fall understrykas, för det första, att den omständigheten att Cenelec-metoden inte var reproducerbar utgjorde en avgörande faktor för tribunalens bedömning, enligt vilken tribunalen fann att kommissionens synsätt – bestående i att prioritera en mätmetod av energiprestandan hos dammsugare som grundades på tester utförda med tomma behållare – inte var uppenbart orimligt.

40 Domstolen erinrar, för det andra, om att tribunalen i punkt 49 i den överklagade domen ansåg att tvivel kvarstod beträffande Cenelec-metodens reproducerbarhet och att tribunalen, i punkt 50 i samma dom, framhöll att det krävs att det görs jämförande tester mellan laboratorier för att det ska kunna fastställas att en mätmetod är reproducerbar, då sådana tester syftar till att säkerställa att de resultat som erhålls genom att tester upprepas i olika laboratorier med utgångspunkt i samma varuprov är korrekta.

41 I sina inlagor till tribunalen sökte Dyson emellertid visa att Cenelec-metoden, trots att den inte grundades på så kallade ”jämförande” tester, var reproducerbar. Härvid gjorde Dyson, i punkterna 7, 8 och 39 i sin replik, gällande att Cenlec fått i uppdrag att säkerställa att samtliga standarder som publiceras är enhetliga, klara och precisa och att de tar hänsyn till den tekniska utvecklingen. Dyson ingav även ett motiverat yttrande från ett europeiskt laboratorium som godkänts för att testa dammsugare av vilket det framgår att denna metod ger reproducerabara resultat, samt ett samstämmigt vittnesmål från bolagets chef för konkurrensbevakning, som hade medverkat i processen för att utarbeta nämnda metod.

42 Tribunalen kunde således inte anse, vilket den gjorde i punkt 49 i den överklagande domen, att det var fastställt att ”dock [kvarstår] vissa tvivel vad avser [Cenelec-metodens] reproducerbarhet”, utan att uppge några skäl till varför Dysons invändning mot denna slutsats, som grundades på de bevis som det erinrats om i föregående punkt, inte kunde godtas. Tribunalen kunde i synnerhet inte påstå att det krävs att det görs så kallade ”jämförande” tester för att det ska kunna fastställas att en mätmetod är reproducerbar, utan att uppge något skäl till varför de argument av motsatt innebörd som Dyson lagt fram i sina inlagor inte kunde kullkasta detta påstående. Även om det är riktigt att kommissionen vid tribunalen ifrågasatte huruvida Cenelec-metoden var reproducerbar, kan det likväl konstateras att Dyson argumenterade för en motsatt uppfattning i sina inlagor till tribunalen, med följden att det ankom på tribunalen att uttala sig härom. Genom att underlåta att bemöta de argument som Dyson lagt fram åsidosatte tribunalen den motiveringsskyldighet som åvilar den enligt artikel 53 första stycket i domstolens stadga och artikel 117 i tribunalens rättegångsregler.

43 Överklagandet ska följaktligen bifallas såvitt avser den fjärde grunden och den fjärde delen av den femte grunden som åberopats av Dyson.

Den första grunden

Parternas argument

44 Dyson har klandrat tribunalen för att den, i punkterna 36, 37 och 43 i den överklagade domen, ansåg att den första grunden som åberopades där avsåg en uppenbart oriktig bedömning, medan den i själva verket avsåg att kommissionen hade överskridit gränserna för sin befogenhet. Dyson har uppgett att bolaget genom denna grund sökte göra gällande att kommissionen hade överskridit gränserna för sin delegerade befogenhet enligt artikel 10 i direktiv 2010/30. Enligt Dyson ankom det på tribunalen att fastställa huruvida kommissionen inte hade ändrat de väsentliga faktorerna i delegeringsakten genom att välja en beräkningsmetod för energiprestandan hos dammsugare som grundade sig på tomma behållare.

45 Kommissionen har anfört att Dyson endast har kritiserat tribunalens svar på den första ogiltighetsgrundens första del, och inte det resonemang som ledde till att den andra delen av nämnda grund underkändes.

46 Kommissionen anser vidare att Dyson inte kan vinna framgång med den första grunden för överklagandet. Vid tribunalen ifrågasatte Dyson nämligen inte att kommissionen hade befogenhet att anta den omtvistade förordningen, utan hur denna befogenhet hade utövats med avseende på den valda mätmetoden. Kommissionen har understrukit att Dysons första grund vid tribunalen krävde en bedömning av ytterst komplexa faktiska omständigheter av teknisk art för att fastställa mätmetoden, vilket rättfärdigade att den rättsliga prövningen begränsades till att endast avse en uppenbart oriktig bedömning.

Domstolens bedömning

47 Genom den första grunden har Dyson invänt mot att tribunalen på ett oriktigt sätt omkvalificerade den första grunden som åberopats till stöd för talan om ogiltigförklaring, varigenom Dyson i huvudsak klandrade kommissionen för att ha åsidosatt artikel 10 i direktiv 2010/30. Denna bestämmelse kräver att beräkningsmetoden för dammsugares energiprestanda redogör för dess prestanda under användning, i syfte att tillhandahålla konsumenter korrekt information, uppmuntra producenter att förbättra energieffektiviteten hos deras produkter och för att uppnå målsättningen att minska energiförbrukningen. Ett sådant krav utgör nämligen enligt Dyson en väsentlig del av direktivet.

48 Såsom kommissionen har påpekat, erinrar domstolen inledningsvis om att den första grunden för överklagandet i själva verket endast syftar till att bestrida den bedömning som resulterade i att tribunalen underkände den första delen av den första grunden som åberopats i första instans, och inte tribunalens resonemang som ledde till att den andra delen av den första grunden underkändes, varigenom Dyson invände mot att den omtvistade förordningen inte uppställde något krav på information på påsar och filter, vilka utgör väsentliga resurser som förbrukas under användningen av dammsugare.

49 Det ska för övrigt framhållas att tribunalen, i punkt 36 i den överklagade domen, ansåg att det tydligt framgick av Dysons inlagor till tribunalen att bolaget inom ramen för den första grunden inte hade åberopat kommissionens bristande befogenhet som sådan, vad beträffar antagandet av den delegerade förordningen, utan att sökanden snarare hade ifrågasatt utövandet av denna befogenhet. I punkt 37 i nyssnämnda dom fann tribunalen således att Dyson genom den första grunden hade gjort gällande att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den antog den angripna förordningen.

50 Det framgår emellertid obestridligen av Dysons ansökan till tribunalen att den första ogiltighetsgrunden avsåg att kommissionen inte hade befogenhet att anta den omtvistade förordningen. Dyson klandrade i synnerhet kommissionen för att den, genom att ha antagit nämnda förordning, åsidosatte en väsentlig del av delegeringsakten genom att anta en beräkningsmetod för energiprestandan hos dammsugare som grundade sig på tester med tomma behållare, trots att artikel 10 i direktiv 2010/30 stadgar att metoden ska återspegla normala användningsförhållanden.

51 Det följer härav att tribunalen inte bemötte grunden avseende att en väsentlig del av delegeringsakten hade åsidosatts genom den omtvistade förordningen, utan en annan grund avseende att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, vilken Dyson inte åberopat.

52 Det kan inte hävdas att tribunalen därigenom implicit prövade grunden avseende kommissionens bristande befogenhet, såsom den formulerats av Dyson. Omfattningen av den befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar som beviljats genom delegeringsakten är nämligen en separat rättsfråga i förhållande till frågan huruvida gränserna för det mandat som tilldelats genom delegeringsakten har iakttagits. Prövningen av huruvida dessa två krav har iakttagits svarar dessutom mot olika standarder.

53 Såsom tribunalen med fog påpekade i punkt 38 i den överklagade domen, förfogar unionens institutioner, vid utövandet av den befogenhet de tilldelats, över ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning, bland annat, när de måste göra komplicerade bedömningar. Det ska därför inledningsvis avgöras huruvida dessa institutioner verkligen agerade inom ramarna för den befogenhet de tilldelats, och, i synnerhet när, såsom i förevarande fall, det är fråga om befogenhet som delegerats med stöd av artikel 290 FEUF, huruvida unionens institutioner inte överskred det mandat de beviljats genom delegeringsakten, med beaktande bland annat av att en sådan delegerad befogenhet under alla förhållanden måste överensstämma med de väsentliga delarna av delegeringsakten och passa in i det regelverk som definierats genom den grundläggande lagstiftningsakten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 mars 2016, parlamentet/kommissionen, C-286/14, EU:C:2016:183, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

54 Det framgår av ovanstående att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att pröva en av klagandens grunder.

55 Det ska emellertid erinras om att det följer av domstolens fasta praxis att om en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet framstår som riktigt enligt andra rättsliga grunder, innebär inte detta åsidosättande att avgörandet ska upphävas, och domskälen ska då ersättas (dom av den 22 september 2016, Pensa Pharma/EUIPO, C-442/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:720, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

56 Domstolen ska således avgöra huruvida kommissionen iakttog gränserna för sin delegerade befogenhet då den antog en beräkningsmetod för energiprestanda som grundade sig på tester med tomma behållare, i vilket fall den första delen av Dysons första grund för överklagandet inte kan godtas. Angående en rättslig grund kan domstolen uppväga tribunalens underlåtenhet.

57 Enligt domstolens fasta praxis måste en omtvistad rättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (dom av den 3 september 2015, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./kommissionen, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 och där angiven rättspraxis). Den omtvistade förordningens laglighet ska följaktligen bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den 3 maj 2013.

58 I detta avseende erinrar domstolen för det första om att den möjlighet att delegera befogenhet som föreskrivs i artikel 290 FEUF syftar till att möjliggöra för lagstiftaren att koncentrera sig på de väsentliga delarna av en lagstiftning, liksom på de icke väsentliga delar som lagstiftaren anser det lämpligt att lagstifta om genom att ge kommissionen i uppdrag att ”komplettera” vissa icke väsentliga delar i den antagna lagstiftningsakten eller att ”ändra” sådana delar inom ramen för en delegation till denna institution (dom av den 17 mars 2016, parlamentet/kommissionen, C-286/14, EU:C:2016:183, punkt 54).

59 Härav följer att de väsentliga reglerna på ett område ska fastställas i grundläggande lagstiftning och inte bli föremål för delegering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 september 2012, parlamentet/rådet, C-355/10, EU:C:2012:516, punkt 64, och dom av den 10 september 2015, parlamentet/rådet, C-363/14, EU:C:2015:579, punkt 46).

60 Det ska, för det andra, avgöras huruvida kravet på att den information som tillhandahålls konsumenter ska återspegla energiförbrukningen under användningen av en apparat, såsom följer av artikel 1 och artikel 10.1 tredje stycket i direktiv 2010/30, utgör en väsentlig del av det direktivet.

61 De väsentliga delarna av grundläggande lagstiftning utgörs härvid av de delar vars antagande kräver sådana politiska val som omfattas av unionslagstiftarens eget ansvar (dom av den 5 september 2012, parlamentet/rådet, C-355/10, EU:C:2012:516, punkt 65).

62 Frågan vilka delar inom ett område som ska anses väsentliga ska grundas på objektiva omständigheter som kan bli föremål för domstolsprövning, och det är härvid nödvändigt att beakta det berörda områdets kännetecken och särskilda egenskaper (dom av den 22 juni 2016, DK Recycling und Roheisen/kommissionen, C-540/14 P, EU:C:2016:469, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

63 Med beaktande av den allmänna systematiken i direktiv 2010/30 anser domstolen att det krav som det erinrats om i punkt 60 ovan utgör en väsentlig del av nämnda direktiv.

64 Det framgår nämligen av skäl 5 och 8 i direktiv 2010/30 att ”tillgång till korrekt, relevant och jämförbar information om den energi” som varje produkt förbrukar ”spelar en avgörande roll när det gäller att påverka marknadskrafterna”, och därmed när det gäller förmågan att styra konsumtionen mot apparater som ”kräver mindre energi … under användning”. På liknande sätt föreskrivs i artikel 1.1 i samma direktiv att det syftar till att harmonisera nationella åtgärder när det gäller information till slutanvändaren om förbrukning av energi ”under användning”, för att ge slutanvändarna möjlighet att välja ”mer effektiva” produkter. Information till konsumenter om apparaters energieffektivitet under användning utgör således nämnda direktivs huvudsakliga syfte och återspeglar ett politiskt val som omfattas av unionslagstiftarens eget ansvar.

65 Det följer av ovanstående att frågan huruvida den omtvistade förordningen, i likhet med vad som tycks framgå av dess lydelse, endast syftar till att komplettera, och inte ändra, direktiv 2010/30 inte är relevant i förevarande fall. Såsom har framhållits i punkt 58 ovan medger nämligen inte någon av de två typerna av delegerad befogenhet, under några omständigheter, att kommissionen åsidosätter en väsentlig del av delegeringsakten.

66 Att förstå uttrycket ”under användning”, som anges i artikel 10.1 tredje stycket i direktiv 2010/30, på så sätt att det avser de verkliga förhållandena under användningen kan, i motsats till vad tribunalen konstaterade i punkt 59 i den överklagade domen, inte heller utgöra en ”alltför extensiv” tolkning av artikel 10 i nämnda direktiv, utan motsvarar själva innebörden av detta förtydligande.

67 Till skillnad mot vad kommissionen har anfört påverkas inte denna slutsats enbart av omständigheten att detta förtydligande följaktligen även kan syfta till att undanta energi som förbrukats vid tillverkning, distribution och förstöring av den aktuella apparaten.

68 För att inte åsidosätta en väsentlig del av direktiv 2010/30 var kommissionen således skyldig att inom ramen för den omtvistade förordningen anta en beräkningsmetod som gjorde det möjligt att mäta energiprestandan hos dammsugare under förhållanden som i möjligaste mån liknade verkliga användarförhållanden – vilket innebär att dammsugarens behållare ska vara fylld till en viss nivå – med beaktande av kraven på såväl vetenskaplig giltighet hos de uppnådda resultaten som riktigheten i de uppgifter som tillhandahålls konsumenter, såsom de som avses i skäl 5 och artikel 5 b i nämnda direktiv.

69 Tribunalen medgav emellertid i punkt 46 i den överklagade domen att det är möjligt att tester med tomma behållare inte återspeglar normala användningsvillkor för dammsugare, eftersom sådana tester inte tar hänsyn till anhopningen av damm i behållarna på vissa typer av dammsugare, vilket i enlighet med vad som framgår av punkterna 98 och 99 i den överklagade domen kommissionen inte heller har bestridit.

70 Det är riktigt att tribunalen, i punkterna 47–54 i den överklagade domen, mot detta konstaterande anförde att ingen mätmetod som grundades på tester med delvis fyllda behållare var reproducerbara. Kommissionen har framfört ett liknande argument vid domstolen. Det framgår emellertid av punkterna 34–43 ovan att för att komma till en sådan slutsats missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna och åsidosatte sin motiveringsskyldighet, med följden att domstolen inte kan lägga denna faktiska bedömning, vilken tribunalen inte utförde korrekt, till grund för att ersätta domskälen.

71 Överklagandet ska följaktligen vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den sjätte grunden

Parternas argument

72 Dyson har anfört att tribunalen åsidosatte proportionalitetsprincipen, som ingår i en prövning av huruvida likhetsprincipen har iakttagits, då den fann att dammsugare med olika teknik kunde behandlas på samma sätt i den omtvistade förordningen med hänvisning till att de tester som Dyson förordat inte samtidigt uppfyllde kraven på tillförlitlighet, noggrannhet och reproducerbarhet.

73 Enligt kommissionen förklarade inte Dyson i vilken mån utformningen av ett test med en delvis fylld behållare skulle ha varit mer proportionerlig. Kommissionen har anfört att det inte ankom på den att visa att ingen annan bättre testmetod kunde utvecklas, utan att Dyson var skyldigt att visa att det fanns en lämpligare testmetod, vilket tribunalen ansåg att Dyson inte hade gjort.

Domstolens bedömning

74 Genom den sjätte grunden har Dyson klandrat tribunalen för att, i punkt 110 i den överklagade domen, ha åsidosatt likhetsprincipen då den fann att dammsugare med olika teknik kunde behandlas identiskt i den omtvistade förordningen, av den anledningen att beräkningsmetoderna för energiprestandan hos dammsugare som grundades på tester genomförda med delvis fyllda behållare inte var reproducerbara.

75 I detta hänseende framhöll tribunalen, i punkt 109 i den överklagade domen, att den tidigare hade påpekat att ”de tester som genomförts med en delvis fylld behållare inte [hade] varit föremål för några ’jämförande tester’ mellan laboratorier, vilket inneb[ar] att det kunde ifrågasättas om de [var] reproducerbara”.

76 Härav drog tribunalen, i punkt 110 i den överklagade domen, slutsatsen att ”den omständigheten att de tester som förordats av sökanden inte uppfyller kraven på tillförlitlighet, noggrannhet och reproducerbarhet således [utgör]ett sakligt skäl som motiverar att dammsugare med olika teknik, det vill säga dammsugare ’med påse’ och dammsugare ’utan påse’, behandlas på samma sätt”. Tribunalen lämnade ingen annan motivering till varför den godtog den identiska behandling som Dyson invänt emot.

77 Det följer av ovanstående att tribunalens enda skäl till att låta den omtvistade förordningen behandla dammsugare ”med påse” och ”utan påse” lika vilar på en faktisk omständighet som tribunalen inte fastställde på ett giltigt sätt, såsom framgår av de skäl som det redogjorts för i punkterna 34–43 ovan.

78 Överklagandet ska således bifallas såvitt avser den sjätte grunden.

Den andra och den tredje grunden, samt de tre första delarna av den femte grunden

79 Genom den andra och den tredje grunden har Dyson klandrat tribunalen för att, i punkterna 58 och 59 i den överklagade domen, felaktigt ha tolkat omfattningen av kommissionens delegerade befogenhet, respektive för att ha åsidosatt bolagets rätt till försvar, med beaktande av de slutsatser som dragits i punkterna 50 och 51 i den överklagade domen. Genom de tre första delarna av den femte grunden har Dyson klandrat tribunalen för att inte i tillräcklig utsträckning ha motiverat de slutsatser som följer av punkterna 36, 37, 52 och 67 i den överklagade domen.

80 En prövning av den andra och tredje grunden, samt de tre första delarna av den femte grunden kan emellertid inte leda till att den överklagade domen upphävs i större utsträckning än vad som följer av att överklagandet ska bifallas såvitt avser den första, den fjärde och den sjätte grunden. Det saknas således anledning att pröva den andra och den tredje grunden, samt de tre första delarna av den femte grunden.

81 Med beaktande av att den första, den fjärde och den sjätte grunden, samt den fjärde delen av den femte grunden ska godtas, ska den överklagade domen upphävas i den del tribunalen därigenom lämnade talan utan bifall såvitt avsåg den första delen av den första grunden och den tredje grunden som åberopats i första instans.

Prövning av talan vid tribunalen

82 I enlighet med artikel 61 första stycket i domstolens stadga kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande.

83 I förevarande fall anser domstolen att den inte är förmögen att slutligt avgöra den första delen av den första grunden samt den tredje grunden som åberopats i första instans. Prövningen av den delen och den grunden innefattar nämligen bedömningar av faktiska omständigheter som huvudsakligen avser frågan huruvida Cenelec-metoden är reproducerbar eller ej, bedömningar som inte blev föremål för en korrekt bedömning vid tribunalen och inte har behandlats till fullo av domstolen.

84 Följaktligen ska målet återförvisas till tribunalen för att den slutligt ska avgöra den första delen av den första grunden samt den tredje grunden som åberopats i första instans. Frågan om rättegångskostnader anstår.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

1) Tribunalens dom av den 11 november 2015, Dyson/kommissionen (T-544/13, EU:T:2015:836) upphävs i den del talan ogillades såvitt avser den första delen av den första grunden samt den tredje grunden som åberopats i första instans.

2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för att den slutligt ska avgöra den första delen av den första grunden samt den tredje grunden som åberopats i första instans.

3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Underskrifter